

PIR BAKOVEN 1888.

"СВОБОДА"
"LIBERTY"

заводить три рази на тиждень вівторок, четвер і суботу, а в суботу чотири рази на тиждень.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

Всі листи, моні-ордери і чек треба вказувати на адресу "СВОБОДА".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.

"СВОБОДА"
("LIBERTY")

The Ukrainian Newspaper published three times a week Tuesday, Thursday and Saturday, by Ukrainian National Association, at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

The best advertising medium. Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союзу — "СВОБОДА" — Official organ of Ukrainian National Association.

PIK XXVII. ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ., ЧЕТВЕР, 23-го СІЧНЯ 1919. 4. 9. VOL. XXVII. JERSEY CITY, N. J. THURSDAY, JANUARY 23, 1919. No. 9.

ЛЬВІВ В РУКАХ УКРАЇНЦІВ.

НА ПРИКАЗ ФРАНЦІЇ ЛЬВІВ МАЮТЬ ОБСАДИТИ РУМУНСЬКІ ВІЙСКА.

УКРАЇНСЬКУ ДЕЛЕГАЦІЮ, ВИСЛАНУ ДО ПАРИЖА, ФРАНЦУСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО ЗАДЕРЖАЛО НА ГРАНИЦІ. ІРЛАНДІЯ ПРОГЛОСИЛА НЕЗАВИСИМІСТЬ.

ВІСТІ З УКРАЇНИ.

(The translation filed with the Postmaster at Jersey City on January 22, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСКА ЗДОБУЛИ ЛЬВІВ.

Обі сторони потерпіли тяжкі втрати.

ВАШІНГТОН, 21. січня. — Українські війська здобули Львів, як се доносили поштовими телеграмами до департаменту заграничних справ, покладаючи ся на доноснене вієнської часописи „Нае Фрае Прессе“.

Після дальшого доносення сї часописи місто Львів знаходило ся під бомбардуванням ще від нового року. Обі сторони, Польки і Українці, потерпіли тяжкі втрати. Втрати Українців доходять до 2.000.

Після бомбардування з літаків знищено газопровід і електронно, в наслідок чого в місті через кілька днів панувала цілковита темнота.

РУМУНСЬКІ ВІЙСКА МАЮТЬ ЗНЯТИ ЛЬВІВ.

Такий приказ вийшов від маршала Фоша.

ЛОНДОН, 20. січня. — МАРШАЛОК ФОШ, НАЧАЛЬНИЙ КОМАНДАНТ ВІЙСК АЛІАНТІВ, ВИДАВ РОЗКАЗ, ЩОБИ РУМУНСЬКІ ВІЙСКА ОБСАДИЛИ ЛЬВІВ.

ПОЛКИ МАЛИ ВІДНІСТИ ПОБІДУ НА СХІД ВІД ЛЬВОВА.

Ген. Пласудкі на чолі польських військ проти Українців.

ВАШІНГТОН, 20. січня. — З дипломатичних кругів наслідки вїсти про побіди польських військ у східній Прусії і на Україні.

Ген. Пласудкі обвінчав особисто команду над польськими військами, які задули вогні оперції на Україні. Як вїсти доносили, Ген. Пласудкі звів в минулий тиждень ряд битв, в яких відніс рішучу побіду над українськими військами, які стояли під командою російського генерала Кіскарюва.

Ген. Кіскарюв станув був до битви на схід від Львова. Польки взнали 700 в полонених. Командант українських військ утік з решткою армії.

ОБЛОГА ЛЬВОВА І ПЕРЕМІШЛЯ ТРИВАЄ ДАЛЬШЕ.

ВАРШАВА, 20. січня. — Польське населення боронить хоробрі Львова, щоби не віддали його в руки Українців. Жінчини і діти беруть живу участь в обороні.

Ще в минулому місяці Українці оточили Львів і віддали вську комунікацію.

Також і місто Перемишль є оточеною Українцями при помочи б німецьких дев'ять-цалевих гармат. Літаки бомбардували місто щодня бомбами. Однак Українцями ще доси не вдало ся здобути місто.

(Повісше наведені телеграми викликають різну суперечність. Телеграми, які приходять через Варшаву, доносять поєстїно про побіди польського „оренка“ над Українцями, коли тимчасові вїсти з інших жерел доносять про поразку Польок. Також є суперечні вїсти щодо Львова. Телеграми з Варшави доносили недавно, що Українці були змушені поступити зїд Львова і потерпіли тяжкі втрати в битві на схід від Львова. Коли знова телеграма з Відня доносить про здобуття Львова Українцями. Польки хвалять ся перед світом, що вони мають в своїх руках контроль над цією Галичиною, аби тим способом переконатися, що сей край належить до них. В тїй цілі фабрикують вони поєстїно ріжні вїсти про побіди над Українцями.)

УКРАЇНСЬКА ДІЛЕГАЦІЯ ПРОТИ СПРИЯЄ БОЛЬШЕВИЦІМ.

В армії ген. Петлюри велике число большевицків.

ЛОНДОН, 21. січня. — Останні вїсти з англійських урядових кругів вказують, що на Україні поширюють ся большевицкі вїсти. Новий український директоріят, з Винниченком і Петлюрою на чолі, з'єднав в Києві, є слабою організацією, без рішучого становища політичного. Його відношенє супроти большевицків є дуже неупевне. Тут панує загальне переконання, що український директоріят сприяє порозумінню з большевицками.

Хоч вїска ген. Петлюри поєстїно борються ся проти большевицків у східній Україні, то з другої сторони в його армії служать багато большевицків.

В останніх часах большевицкі розвинули сильну діяльність в Києві і околицях. Багато визначних большевицків повернуло до Києва.

УКРАЇНСЬКУ ДЕЛЕГАЦІЮ ЗАДЕРЖАНО НА ФРАНЦУЗЬКІЙ ГРАНИЦІ.

Французьке правительство не подало вїстивої причини свого задержаня.

ПАРИЖ, 17. січня. — Українська делегация прибула на французько-німецьку границю, однак була прирешена повернутися до Турину (в північній Італії), бо французькі власти не хотїли пустити її до Парижа.

Французьке правительство не подало доси причини свого задержаня. Головною причиною відомою має бути подорожний характер одного з членів делегации, котрий дійсно має трохи залежку політичну кар'єру. Однак, коли би сю, як кажуть, черну вїсню усунуно, то здасть ся не буде жадної слушної причини, задля котрої би не дозволено иним членам делегации вїстивити свої гадки перед мировою конференцією.

ГРЕКИ ХОЧУТЬ ВОЮВАТИ ПРОТИ УКРАЇНЦІВ.

ВАШІНГТОН, 20. січня. — Повех 400 грецьких офіцирів вїслю просьбу о позволенні їм вступити до армії алїантїв, яка має перекрїсти кампанію на Україні, як се доносили телеграма з Атен.

Грецька преса заявляє, що Греція не має тут ніяких заборочних намірів, але її бажанє є причинити ся до привернення ладу в сусідніх державах і дати охорону 500.000 грекам, які живуть на Україні.

Мета, якї доносили про подоланє на Україні, є в останніх часах зовсім суперечна.

Одні телеграми доносили, що становище українського директоріятїу силне та що під його властїю находить ся майже ціла Україна. Другі вїсти подавали знова, що становище директоріятїу слабе і нерішуче та що він сприяє большевицкам і вїсню з ними в союз. Інші знова доносили подати вїстку, що большевицкі заняли Київ і більшість української директоріятїу.

Котра з тих вїстїв зближена найбільше до правди, годі розібрати. Можна однак припускати, що вороже відношенє французького правительства супроти правительства українського довело до порозуміння між Українцями і московськими большевицками.

В РОСІЇ.

(The translation filed with the Postmaster at Jersey City on January 22, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

БІЛОРУСЬ ПРОГЛОСИЛА З'ЛУКУ З САВЕТСЬКОЮ РЕПУБЛІКОЮ.

ЦРІХ (Шваїцарія), 20. січня. — Білорусь проголосила свою з'лук з Російською Саветською Републікою, як се доносить телеграма з Києва.

Большевицкі готувать величезну армію проти Франції і Англії.

ЖЕНЕВА, 20. січня. Швайцарський професор Ф. Жанєр, який щобию прибув з Црїх, подає деякі цікаві близіші інформації про армію Троцького, яка розпочала тепер наступ на Польщу і Німеччину. Його інформація щодо сили і складу большевицких військ полягають на його особистих спостереженнях і вїстах впрод з перших жерел.

„Луччє з Казаня до Москви,“ доповідає професор — я іхав в товаристві кількох большевицких офіцирів штабових. Переважно належать вони до „Літвінцїв“. Зі мною обходили ся вони дуже чєсно і відповідали радо на мої запити.

„Я вїдїя, як відходили одні поїзди за другими, наладовані жовнірами, гарматами і літаками. Я вїсказував здогаданє, ба і так сильну вїскову організацію. Офіцири пояснили мені, що большевицкі правительство має великі плани до переведеня революційної вїстї та що воно в тїй цілі готувать величезну армію.

„Офіцири заявили дальше, що большевицкі армію числять під теперішню армію одні мільон жовнірів, але в протївність місяцїв її сила буде подвоюватися. Найкраще, говорили вони, здучати ся з ними Мадяри, бо Угорщина є вже доля до революцій пролетаріятї. Відти червоної прапор перейде до Австрії.“

Наша армія — говорили офіцири — манює тепер на північ німецьких большевицків. Скоро лише вони переступять німецьку часть чєсно лїтської границі.

ПАРИЖ, 20. січня. — Останні вїсти, одержані з Німеччини, доносять, що ген. Людендорф враз з генералом Шайком проведуть военні операції армії большевицків.

Великі большевицкі війська є нагороджені з'лужком німецької границі, полишаючи на прохочїх фронтах лише таку скільки війська, яка є конєчна до оборони.

Лотська рада утїкла.

КОПЕНГАГЕН, 21. січня. — На кораблі „Орстед“ прибула велика часть чєсно лїтської

ради з Курляндії. Вони утїкли з Лїбави, де большевицкі задували контроль.

Данське правительство не дозволило вїстїти їм на берег.

Лїтвіви і Йоффе большевицкими послами до Парижа.

ПАРИЖ, 20. січня. — Ходить чутка, що большевицкі правительство в Росії має намір вислать до Парижа якої своїх представників Альфреда Йоффе, бувшого посла в Берліні, і Бориса Лїтвінова, бувшого посла в Лондоні.

В НІМЕЧЧИНІ.

(The translation filed with the Postmaster at Jersey City on January 22, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

Партія Еберта збула 45 голосів.

БЕРЛІН, 21. січня. — Остантїний вїсвід з'виборів, переведених в неділю до установчих зборів, ще незвїсний точно і годі вїсти за якоюсь певністю сказати, як є розділені голоси поміж шість головних партій.

Депутєрїни непові зїти вказують, що соціалїстїчність большевицків збула 43% до 45% всьх голосів. Соціалїстїчність большевицків враз з соціалїстами незвїсними і німецькими демократами будуть становити на установчих зборах лївїцу з 65% голосів.

В СЕРБІЇ.

(The translation filed with the Postmaster at Jersey City on January 22, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

Сербський прем'єр уступив.

СОДУНЬ, 17. січня. — Нїколай Пасїч, сербський прем'єр уступив.

Регент князь Александер поучив міністри фінанс, Стоїшич Протїкович, утворенє нового кабінету для сербсько-хорватсько-словенської держави.

Американці мають визначити німецько-сербську границю.

ПАРИЖ, 21. січня. — Телеграма з Грацу (Австрія, Австрія) доносили, що повноваження німецької (Сверті) і Юго-Славїї рішучи, щоби американська комісія розсїлдила ситуацію і визначила бущий спільний границю обох держав. Існуюче такої комісії було запропоноване самими Американцями.

Переміре відновлено. Обі сторони здержали ся від вїсних ворожих кроків.

Італійці попірають чорногорського короля.

ВАШІНГТОН, 20. січня. — Телеграма з Цетїня доносить, що об'єднане чорногорських мїст і пристанї італїйськими військами викликало серед населення глибоке обурєння.

Треба надїятися за поважних наслідків, говорить ся дальше в телеграмі, з причини, що італїйські війська енергїчно агітують в користь бущого короля Ніколая, якого чорногорський станова бущо скинуть з престоло і ухвалять здлутися з загославянської державою.

СПРАВА МИРА.

(The translation filed with the Postmaster at Jersey City on January 22, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

СПРАВА РОСІЇ НА МИРОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Великі ріжнїці в поглядах щодо подоланя сї справи.

ПАРИЖ, 21. січня. — Російська справа була нині предметом дискусії, яка відбува ся в бюрї міністерства загр. справ при співучастї президента Вїлсона, секретаря Лєсінга, прем'єрїя і міністрів загр. справ держав алїантїв.

Звіт про подоланє в Росії здавав данський посол в Петрозаводскє Французський посол до Париж. Нудел. Оба вони домагають ся бржанї інтересів в Росії.

Одні бачать загрозу пера делегата Сазанова, бущий російський міністр загр. справ, і ки. Львов, предствник всеросійського правительства в Омську.

Між делегатами „великої п'ятки“ (Злученї Держави, Англії, Франції, Японії і Італії) панують великі ріжнїці в поглядах на цю справу.

Передїсім Франція рішуче протївнїть ся с'єму, щоби здержувати военні кроки проти большевицків. Супроти того треба надїятися ся, що делегати згодять ся на якусь посередню доругу.

Три методи можливі супроти Росії.

ПАРИЖ, 20. січня. — Мирові делегати мають до вибору одну з трох методів, які можна би приминити супроти Росії.

Вони є слїдуючі:

1. Рїшуча інтервенція і повалєнє большевицкого режіму.
2. Не посилати війська проти большевицків, але вським иними способами дати поміч їм під умовля, що большевицкі зобов'язують ся не нападати на сусідні держави і заперестануть шукати терор.
3. Занехати опозицію супроти большевицкого правительства, відкрити війська та дати поміч в реорганізації звільненого руху, промислу і торговини.

В нотї сказано, що большевицкі зобов'язують ся не нападати на сусідні держави і заперестануть шукати терор.

Великі ріжнїці в поглядах щодо подоланя сї справи.

ПАРИЖ, 21. січня. — Російська справа була нині предметом дискусії, яка відбува ся в бюрї міністерства загр. справ при співучастї президента Вїлсона, секретаря Лєсінга, прем'єрїя і міністрів загр. справ держав алїантїв.

Звіт про подоланє в Росії здавав данський посол в Петрозаводскє Французський посол до Париж. Нудел. Оба вони домагають ся бржанї інтересів в Росії.

Одні бачать загрозу пера делегата Сазанова, бущий російський міністр загр. справ, і ки. Львов, предствник всеросійського правительства в Омську.

Між делегатами „великої п'ятки“ (Злученї Держави, Англії, Франції, Японії і Італії) панують великі ріжнїці в поглядах на цю справу.

Передїсім Франція рішуче протївнїть ся с'єму, щоби здержувати военні кроки проти большевицків. Супроти того треба надїятися ся, що делегати згодять ся на якусь посередню доругу.

Три методи можливі супроти Росії.

ПАРИЖ, 20. січня. — Мирові делегати мають до вибору одну з трох методів, які можна би приминити супроти Росії.

Вони є слїдуючі:

1. Рїшуча інтервенція і повалєнє большевицкого режіму.
2. Не посилати війська проти большевицків, але вським иними способами дати поміч їм під умовля, що большевицкі зобов'язують ся не нападати на сусідні держави і заперестануть шукати терор.
3. Занехати опозицію супроти большевицкого правительства, відкрити війська та дати поміч в реорганізації звільненого руху, промислу і торговини.

В нотї сказано, що большевицкі зобов'язують ся не нападати на сусідні держави і заперестануть шукати терор.

Великі ріжнїці в поглядах щодо подоланя сї справи.

ПАРИЖ, 21. січня. — Російська справа була нині предметом дискусії, яка відбува ся в бюрї міністерства загр. справ при співучастї президента Вїлсона, секретаря Лєсінга, прем'єрїя і міністрів загр. справ держав алїантїв.

Звіт про подоланє в Росії здавав данський посол в Петрозаводскє Французський посол до Париж. Нудел. Оба вони домагають ся бржанї інтересів в Росії.

Одні бачать загрозу пера делегата Сазанова, бущий російський міністр загр. справ, і ки. Львов, предствник всеросійського правительства в Омську.

Між делегатами „великої п'ятки“ (Злученї Держави, Англії, Франції, Японії і Італії) панують великі ріжнїці в поглядах на цю справу.

Передїсім Франція рішуче протївнїть ся с'єму, щоби здержувати военні кроки проти большевицків. Супроти того треба надїятися ся, що делегати згодять ся на якусь посередню доругу.

Великі ріжнїці в поглядах щодо подоланя сї справи.

ПАРИЖ, 21. січня. — Російська справа була нині предметом дискусії, яка відбува ся в бюрї міністерства загр. справ при співучастї президента Вїлсона, секретаря Лєсінга, прем'єрїя і міністрів загр. справ держав алїантїв.

Звіт про подоланє в Росії здавав данський посол в Петрозаводскє Французський посол до Париж. Нудел. Оба вони домагають ся бржанї інтересів в Росії.

Одні бачать загрозу пера делегата Сазанова, бущий російський міністр загр. справ, і ки. Львов, предствник всеросійського правительства в Омську.

Між делегатами „великої п'ятки“ (Злученї Держави, Англії, Франції, Японії і Італії) панують великі ріжнїці в поглядах на цю справу.

Передїсім Франція рішуче протївнїть ся с'єму, щоби здержувати военні кроки проти большевицків. Супроти того треба надїятися ся, що делегати згодять ся на якусь посередню доругу.

Великі ріжнїці в поглядах щодо подоланя сї справи.

ПАРИЖ, 21. січня. — Російська справа була нині предметом дискусії, яка відбува ся в бюрї міністерства загр. справ при співучастї президента Вїлсона, секретаря Лєсінга, прем'єрїя і міністрів загр. справ держав алїантїв.

Звіт про подоланє в Росії здавав данський посол в Петрозаводскє Французський посол до Париж. Нудел. Оба вони домагають ся бржанї інтересів в Росії.

Одні бачать загрозу пера делегата Сазанова, бущий російський міністр загр. справ, і ки. Львов, предствник всеросійського правительства в Омську.

Між делегатами „великої п'ятки“ (Злученї Держави, Англії, Франції, Японії і Італії) панують великі ріжнїці в поглядах на цю справу.

Передїсім Франція рішуче протївнїть ся с'єму, щоби здержувати военні кроки проти большевицків. Супроти того треба надїятися ся, що делегати згодять ся на якусь посередню доругу.

Великі ріжнїці в поглядах щодо подоланя сї справи.

ПАРИЖ, 21. січня. — Російська справа була нині предметом дискусії, яка відбува ся в бюрї міністерства загр. справ при співучастї президента Вїлсона, секретаря Лєсінга, прем'єрїя і міністрів загр. справ держав алїантїв.

Звіт про подоланє в Росії здавав данський посол в Петрозаводскє Французський посол до Париж. Нудел. Оба вони домагають ся бржанї інтересів в Росії.

Одні бачать загрозу пера делегата Сазанова, бущий російський міністр загр. справ, і ки. Львов, предствник всеросійського правительства в Омську.

Між делегатами „великої п'ятки“ (Злученї Держави, Англії, Франції, Японії і Італії) панують великі ріжнїці в поглядах на цю справу.

Передїсім Франція рішуче протївнїть ся с'єму, щоби здержувати военні кроки проти большевицків. Супроти того треба надїятися ся, що делегати згодять ся на якусь посередню доругу.

Великі ріжнїці в поглядах щодо подоланя сї справи.

ПАРИЖ, 21. січня. — Російська справа була нині предметом дискусії, яка відбува ся в бюрї міністерства загр. справ при співучастї президента Вїлсона, секретаря Лєсінга, прем'єрїя і міністрів загр. справ держав алїантїв.

Звіт про подоланє в Росії здавав данський посол в Петрозаводскє Французський посол до Париж. Нудел. Оба вони домагають ся бржанї інтересів в Росії.

Одні бачать загрозу пера делегата Сазанова, бущий російський міністр загр. справ, і ки. Львов, предствник всеросійського правительства в Омську.

Між делегатами „великої п'ятки“ (Злученї Держави, Англії, Франції, Японії і Італії) панують великі ріжнїці в поглядах на цю справу.

Передїсім Франція рішуче протївнїть ся с'єму, щоби здержувати военні кроки проти большевицків. Супроти того треба надїятися ся, що делегати згодять ся на якусь посередню доругу.

Великі ріжнїці в поглядах щодо подоланя сї справи.

ПАРИЖ, 21. січня. — Російська справа була нині предметом дискусії, яка відбува ся в бюрї міністерства загр. справ при співучастї президента Вїлсона, секретаря Лєсінга, прем'єрїя і міністрів загр. справ держав алїантїв.

Звіт про подоланє в Росії здавав данський посол в Петрозаводскє Французський посол до Париж. Нудел. Оба вони домагають ся бржанї інтересів в Росії.

Одні бачать загрозу пера делегата Сазанова, бущий російський міністр загр. справ, і ки. Львов, предствник всеросійського правительства в Омську.

Між делегатами „великої п'ятки“ (Злученї Держави, Англії, Франції, Японії і Італії) панують великі ріжнїці в поглядах на цю справу.

Передїсім Франція рішуче протївнїть ся с'єму, щоби здержувати военні кроки проти большевицків. Супроти того треба надїятися ся, що делегати згодять ся на якусь посередню доругу.

Великі ріжнїці в поглядах щодо подоланя сї справи.

ПАРИЖ, 21. січня. — Російська справа була нині предметом дискусії, яка відбува ся в бюрї міністерства загр. справ при співучастї президента Вїлсона, секретаря Лєсінга, прем'єрїя і міністрів загр. справ держав алїантїв.

Звіт про подоланє в Росії здавав данський посол в Петрозаводскє Французський посол до Париж. Нудел. Оба вони домагають ся бржанї інтересів в Росії.

Одні бачать загрозу пера делегата Сазанова, бущий російський міністр загр. справ, і ки. Львов, предствник всеросійського правительства в Омську.

Між делегатами „великої п'ятки“ (Злученї Держави, Англії, Франції, Японії і Італії) панують великі ріжнїці в поглядах на цю справу.

Передїсім Франція рішуче протївнїть ся с'єму, щоби здержувати военні кроки проти большевицків. Супроти того треба надїятися ся, що делегати згодять ся на якусь посередню доругу.

Великі ріжнїці в поглядах щодо подоланя сї справи.

ПАРИЖ, 21. січня. — Російська справа була нині предметом дискусії, яка відбува ся в бюрї міністерства загр. справ при співучастї президента Вїлсона, секретаря Лєсінга, прем'єрїя і міністрів загр. справ держав алїантїв.

Звіт про подоланє в Росії здавав данський посол в Петрозаводскє Французський посол до Париж. Нудел. Оба вони домагають ся бржанї інтересів в Росії.

Одні бачать загрозу пера делегата Сазанова, бущий російський міністр загр. справ, і ки. Львов, предствник всеросійського правительства в Омську.

Між делегатами „великої п'ятки“ (Злученї Держави, Англії, Франції, Японії і Італії) панують великі ріжнїці в поглядах на цю справу.

Передїсім Франція рішуче протївнїть ся с'єму, щоби здержувати военні кроки проти большевицків. Супроти того треба надїятися ся, що делегати згодять ся на якусь посередню доругу.

Великі ріжнїці в поглядах щодо подоланя сї справи.

ПАРИЖ, 21. січня. — Російська справа була нині предметом дискусії, яка відбува ся в бюрї міністерства загр. справ при співучастї президента Вїлсона, секретаря Лєсінга, прем'єрїя і міністрів загр. справ держав алїантїв.

Звіт про подоланє в Росії здавав данський посол в Петрозаводскє Французський посол до Париж. Нудел. Оба вони домагають ся бржанї інтересів в Росії.

Одні бачать загрозу пера делегата Сазанова, бущий російський міністр загр. справ, і ки. Львов, предствник всеросійського правительства в Омську.

Між делегатами „великої п'ятки“ (Злученї Держави, Англії, Франції, Японії і Італії) панують великі ріжнїці в поглядах на цю справу.

Передїсім Франція рішуче протївнїть ся с'єму, щоби здержувати военні кроки проти большевицків. Супроти того треба надїятися ся, що делегати згодять ся на якусь посередню доругу.

Великі ріжнїці в поглядах щодо подоланя сї справи.

ПАРИЖ, 21. січня. — Російська справа була нині предметом дискусії, яка відбува ся в бюрї міністерства загр. справ при співучастї президента Вїлсона, секретаря Лєсінга, прем'єрїя і міністрів загр. справ держав алїантїв.

Звіт про подоланє в Росії здавав данський посол в Петрозаводскє Французський посол до Париж. Нудел. Оба вони домагають ся бржанї інтересів в Росії.

Одні бачать загрозу пера делегата Сазанова, бущий російський міністр загр. справ, і ки. Львов, предствник всеросійського правительства в Омську.

Між делегатами „великої п'ятки“ (Злученї Держави, Англії, Франції, Японії і Італії) панують великі ріжнїці в поглядах на цю справу.

Передїсім Франція рішуче протївнїть ся с'єму, щоби здержувати военні кроки проти большевицків. Супроти того треба надїятися ся, що делегати згодять ся на якусь посередню доругу.

Великі ріжнїці в поглядах щодо подоланя сї справи.

ПАРИЖ, 21. січня. — Російська справа була нині предметом дискусії, яка відбува ся в бюрї міністерства загр. справ при співучастї президента Вїлсона, секретаря Лєсінга, прем'єрїя і міністрів загр. справ держав алїантїв.

Звіт про подоланє в Росії здавав данський посол в Петрозаводскє Французський посол до Париж. Нудел. Оба вони домагають ся бржанї інтересів в Росії.

Одні бачать загрозу пера делегата Сазанова, бущий російський міністр загр. справ, і ки. Львов, предствник всеросійського правительства в Омську.

Між делегатами „великої п'ятки“ (Злученї Держави, Англії, Франції, Японії і Італії) панують великі ріжнїці в поглядах на цю справу.

Передїсім Франція рішуче протївнїть ся с'єму, щоби здержувати военні кроки проти большевицків. Супроти того треба надїятися ся, що делегати згодять ся на якусь посередню доругу.

Великі ріжнїці в поглядах щодо подоланя сї справи.

ПАРИЖ, 21. січня. — Російська справа була нині предметом дискусії, яка відбува ся в бюрї міністерства загр. справ при співучастї президента Вїлсона, секретаря Лєсінга, прем'єрїя і міністрів загр. справ держ

«СВОБОДА» (LIBERTY)

Be Ukrainian newspaper published three times a week: Tuesday, Thursday, and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ESTABLISHED 1898. JOSEPH STEPIKOWICZ, Chief editor. ANDREW SARKA, Business Manager.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at Post Office at Jersey City, N. J., under No. 1180.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in section 1108, Act of October 3, 1917, authorized, July 31, 1918.

Subscription rates table for United States, Europe, and foreign countries, including prices for 1 year and 6 months.

Address: SVOBODA, 83 Grand Street, Jersey City, N. J. Число телефону 498, Montclair.

Вся корреспонденція і листи треба направляти на адресу «Свобода». При відсиланні замовлень накласти додати чек на повну суму.

РЕЗОЛЮЦІЯ НАРОДНОГО ЗІЗДУ.

Другого дня Народного Зізду, 17. с. м., ухвалено отсі резолюції, які висладо до президента Вудроу Вільсона, а також і до інших визначених осіб в Європі й у Вашингтоні.

- 1. Український Народний Зізд заявляє: 1. Що мирова прогрома... 2. Що Українці в Злучених Державках... 3. Що український народ в Європі... 4. Що посідати українські етнографічні території... 5. Що Українці в Злучених Державках... 6. Що Українці в Злучених Державках... 7. Що Українці в Злучених Державках... 8. Що Українці в Злучених Державках... 9. Що Українці в Злучених Державках...

Крім того ухвалено ще отсі резолюції: У справах внутрішніх українських.

- 1. Народний Зізд визнає український загал в Злучених Державках... 2. Народний Зізд визнає український загал в Злучених Державках... 3. Народний Зізд поручає Українському Народному Комітету... 4. Народний Зізд визнає Український Народний Комітет...

Т. ЯКИМЧУК.

Громаді.

Розірвалися кайдани в'язки. В ній нас закував давний вік. Ми пізнали кошовий від стінок. На Україні прийшов новий рік. Ми збудуємо храм цариний. В ній засявлять небесні сяйва. Ми сіяли не стогать-не на порі. Жити хоче нас ворожій стінкою. Ний не встане та сила брехна. Ний не встане та сила брехна. Ний жерить ся небесній пісню. Ми пічнем наш рожевий танок. Ми засієм красною наш край. Ми засієм красною наш край. Ми засієм красною наш край. Ми засієм красною наш край.

Наша газета є присвячена робітничій справі. Доля та судьба нашого робітника лежить нам на серці передвісім. Не даємо о зріє, тільки о твоє добро, мученику праці! Пренурмуємі, «Свободу» («Свобода», число 1-ге, 1-ше, вересня 1939).

ПЛЕБІСЦИТ.

Плебісцит є загальне голосування народу на поставлене питання у якійсь важкій справі. Може бути двох видів: таке питання: «Чи галицькі українці мають підняти під Польщу?», на яке відповідає: «могла би бути „так“ або „ні“». Або приміром таке питання: «Чи галицька Україна має залучитись з Польщею чи з Україною?», на яке відповідає тільки або крикисями у відповідній рубриці або словами: «з Польщею» і «з Україною».

- 1. Чи галицька Україна повинна робити плебісцит? 2. Як виглядає плебісцит і що про це каже історія? 3. Який плебісцит можуть собі Українці постановити? 4. Як і найновіші приклади плебісцити?

Чи галицька Україна повинна робити плебісцит? Галицький Українці запроповано з української сторони, аби прийняла на себе обов'язок відбутися загальне голосування над тим, чи вона має належати до Києва чи під Варшаву.

Як би навіть не виходило в значенні політичне і вартість практично такого голосування чи там плебісцити для галицької України, то українці повинні прийти наперед на увагу таке питання: Чому другі народи Австрії, Росії, Німеччини і Туреччини мають право організувати свої національні держави революційним способом на підставі самоозначення, а чому тільки один галицький Українці не мають мати того права? А чому ж тільки один Українці мають відбутися у себе плебісцит, а чому всі інші народи мають право організувати свої національні держави без плебісцити?

На се питання повинні відповісти кожний, хто пропонує галицький Українці плебісцит. Як є протинний подібного плебісцити для галицької України, то один український урядовий, відказав виступити, що на повисше питання прихильники плебісцити не можуть дати вдоволюючий відповіді. Прихильники плебісцити кажуть лише так: «Літше голосувати ніж проливати кров». Однак се не є аргумент, бо: 1. Українці не хотять воязувати, а тільки боронити свій національний незалежний народ. 2. Українці не хотять воязувати, а тільки боронити свій національний незалежний народ. 3. Українці не хотять воязувати, а тільки боронити свій національний незалежний народ.

Які виглядає плебісцити? — Що каже історія? Як вже згадував, що прихильники плебісцити не мають доказу ані певності на се, що плебісцит є ліпший від оружної оборони.

Перший в нових часах запровадив плебісцит президент французької республіки Людовик Наполеон Бонапарт. Того вибору вчинено в 1848 році, однак задовго до конституційної республіки що 4 роках не дозволяв, аби він був наново вибраний президентом, отже він в 1852 р. виконав замах на конституцію, яку присягав шанувати, а виконав замах врятувати при допомозі плебісцити. Він пропонував народови до голосування про республіку чи монархію, яка поглядала в тим, що президент Франції мав держати владу 10 літ, що не вистачило мати тільки перед ним одвічати т. п. Республіканці виступили проти своєї плебісцити, бо знали, що президент ужив своєї державної машини для підняття свого замаху підчас голосування, отже знали, що се підступ і замах на народів франції. І виступили голосувати позитивно, що республіку, а не монархію, а виступили виступили реакціонери. За зміною конституції виступили більше як 7 мільонів голосів, а за охороною конституції ледви трохи більше, як пів мільона.

На ті підстави Людовик Наполеон став знову президентом Франції і до на протиг 10 літ, але він виставляв мав владу королівську. Своє владу він хотів, а коли се сталося, то славний італійський герой патріот Гарібальді, котрий був родом з Ніцельського брід в італійській парламенті до славного італійського політика і дипломата Кавура, котрий згодив ся був на сей плебісцит: «Чи зробиє мене чужинцем у моїм ріднім країні?» Кавур на се відповів, що він розуміє почування Гарібальді і додав: «Як ви не хочете мені простити, то я не можу йому додати».

Ось-таки то наслідки плебісцити, коли передають його вороги того народу, якому кажуть голосувати. Ті вороги звичайно не лише мають військову й урядову контролу над голосуванням, але також закупають себе обманом. Отже в плебісцити, який би передавали вороги народу і підставили нас розумний владий є велика небезпека для голосуючого населення. Є небезпека великих обманів на його шкоду.

Який плебісцит можуть собі Українці постановити? Плебісцит над тим, чи галицька Україна має належати до Польщі чи в, Українці повинні відкинути передвісім з тієї причини, що в них таке питання нема, бо цілий загал того нещасливого краю є воязуваний ворогом Польщі.

Як би галицька Україна мала собі сама запропонувати плебісцит, то хіба для своїх справ, для справ українських і в спосіб демократичний.

Власне італійський політик Кавур, будучи прем'єром, для справи в Польщі, передав республіканський плебісцит, іменно над тим, чи італійський свій народ залучитись з плебісцитом рішено, що 5 італійських країв злучило ся в один в 1860 і 1861 в одну державу, яка мала створити одну і сильну Італію.

Якби плебісцит є раціональний тому, що таке питання було серед населення краю.

Таке питання є також тепер на галицькій Україні. Там є питання, чи залучитись з київською Україною. Отже, аби се справу рішити підняти народ, то не зашкодило би зробити плебісцит над питанням, чи галицька Україна хоче залучитись з київською Україною. Голосування повинно бути під контролею власних військ і властей галицької України, аби не було посторонних впливів в голосування повинно бути демократичне, значить, повинно голосувати наприклад всі мушкеті і жінки у віці понад 30 літ.

Такий плебісцит має би право, бо, як каже, сербське населення галицької України є тепер питання злучити з київською Україною і виступи голосування вказав би на діючу волю населення. Але, розуміється, се питання про піддане галицької України під Польщу серед населення галицької України не істнує, тому що сторони української нема рації передавати голосування над таким питанням.

Українці, як хотять, мають право самі собі назначити плебісцит український, себто у справах українських, і демократичний та під власною контролею, але нема найменший рації, аби вони передавали або годились добровільно на плебісцит у себе над справами або інтересами чужими.

Найновіші приклади плебісцити.

Ось два найновіші приклади французького плебісцити: Недавно заняли війська італійські югославські пристані в місто Редано (Фюме) і сечас італійські представники перевели плебісцит над тим, чи югославські пристані хоч належати до Італії. І виступи був такий, що населення хоче, аби се югославські пристані належали не до югославської держави але до італійської.

Другий приклад такого французького плебісцити був серед угорських Русинів в Злучених Державках, серед яких переведено плебісцит на пропозицію Масарика. Плебісцит вивав в користь тих, що його хотіли, в користь Чехії; вивав за тим, аби угорська Русь злучилась з Чехо-Словакією.

Все те вказує, що не лише засадничо український народ повинен відкинути плебісцит над справами не своїми, але навіть на случай, коли би його змушено до плебісцити над такими справами, він мусить бути дуже остоорожний.

Перша річ в такому випадку: український народ мусить би домагатись, аби в галицькій Україні підчас голосування чи вона має залучитись з Польщею, були війська і власти українські. Коли би самому спотрикнулася мирова конференція і вони мали усунути, то Українці мусить домагатись, аби там не було ніяких польських військ, але і польських урядників, а також, аби війська і урядники не походили з чужих і ворожих українському народом таборів. Війни мусить домагатись, аби голосування було демократичне та шоби Українці і Українці, що живуть в Злучених Державках в Канаді, Бразилії, а походять з Галичини, також дістанти право голосувати над долею свого рідного краю.

Читати банат, кілька є небезпекі для галицької України в плебісцити, коли для неї його накиснено і передано не під українською контролею, а небезпека нехай буде остоорожно для української України, як тільки треба відкинути з сею справою; як дуже треба підняти, шоби на случай, як би плебісцит в не-українських справах накиснено галицькій Україні, його не передано серед обставин корисних ворогам українського народу, але по зможі як найбільше корисних українському народови.

Володимир Лотоцький.

3 ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТБИ В ГАЛИЦІНІ.

Вілвоза українського комітету організаційного. Український Народ! Серед тяжких обетавин звертаємо се до тебе о поміч в імені тих жертв, які впали за свободу цілого українського народу. Дня 4. падоліста української війни, зложен переважно зі селян, займали Перемиський в тій цілі, шоби панове Польські, які з того міста видають різні розкази проти наших селян, не могли на бачуче таких розказів видавати розкази проти наших селян. Українські війська держали ся до останній хвилі помімо жертв, які завдавали їм Польські при кожній спосібності. Польські налякали ся, що селяни заберуть їм їх землю, і тому збили всі свої сили, шоби виперти з міста українські війська.

Селяни! Ми не сьміємо дозволити польським панам наложити ярмо, як се досі робили. Ми повинні зібрати всі свої сили, зоружити ся над наймощнішим. Українські війська держали ся до останній хвилі помімо жертв, які завдавали їм Польські при кожній спосібності. Польські налякали ся, що селяни заберуть їм їх землю, і тому збили всі свої сили, шоби виперти з міста українські війська.

До збруї! Ми стремимо до того, шоби всю владу видерти з рук панів, а віддати її в руки працюючого народу.

Досить вже крові, цибибень і кайдани, які вложили на нас цини. Панам вибила вже станина година. Валим обов'язком, Хайборині, бороти ся проти панів.

Землі для Хайборині! Не забувай, Працюючий Народі, що в Твоєх руках сила і воля. Нехай згине старий і підлий світ, а на його руїнах заложимо новий.

Український Комітет Організаційний.

Розказ до українського війська.

- 1) Найвища власть українського війська в перемиській окрузі спочиває в руках головної військової ради, в склад котрої входять кадети, підполковники і жовніри. 2) Розкази головної військової ради і визначеної нею старшини мусить бути безумовно сповнені. 3) Головна військова рада оголошує загальну мобілізацію у всіх селах свого округу всім мушкеті у віці від 18 до 30 літ ввечір в протягу 24 години, числячи від хвилі проголошення цього розказу, зголосити ся у начальника громади, а начальник громади сплине імена, вік, громаду і повіт та приведе їх на збірне місце, яке йому буде подане. 4) Хто не сповнить свого приказу, буде вважатися ся після повою права арештованим свого громадянського обов'язку. 5) Списані нових рекрутів прилучит ся командантам сотень. Сотники і призначені їм старші відповіляють за карність у своїх відділах. 6) До головної ради військової належить іменоване старшини і військової організація взагалі.

Головна Військова Рада в Перемислі.

Оголошення мобілізації.

На приказ Народної Ради зарлядуємо покиснати до військової служби мушкеті від 20-го до 25-го року життя. Ассетируноква комісія від винищеного дня буде іздати по громадах в цілі передавати побору і тією визнаємо всіх громадських місарів, шоби до 24 години після одержання свого розказу приготувати вказан горючий в поборонний округ.

Надіємо ся, що загал зрозуміє вагу війни і радо сповнить сей наш приказ та звільнить нас від примани острого воєнного постанови.

Самбір, 14. падоліста 1918.

Никита Стиня, військовий командант. Др. Андрій Чайковський, товматовий комісар.

ГОЛОСИ ПИСЬ.

3 нових держак лише Україна не є агресивною.

На тему агресивності повопоставших держак лише український політичний журнал «Свобода» (18. с. м. 1919).

«Скромність не є характеристикою повставших політичних тіл, які сподівались ся, що мирова конференція признасть їх за держави. Польща не вдоволяється ся відказанем незалежності національним границях польського народу, але намагається ся захопити німецьку землю над Балтиком, литовську землю над російською границею, українську землю в Галичині, столяшську землю на Шаньку. Румуні ставлять як найбільший домаган до Бессарабії, Буковини, Банату і Добруджі. Югославини кидають ся з проголозою на Болгарію, Румунію, Македонию й Італію. Чехословаки виднають свої домагані проти Німців, Польків і Малярів. В кожнім случаю виявляють ся правдою — домагані ся всього, що лише можливо, на національній основі, а ще більше, коли можливо, на основі історичних прав. Се сканьні шовінізм».

Тут автор не кидав свого чорного пята на Україну, значить, Українці не повинні жадати і боронити не чуже, лише своє.

Петлюра в очах Оберчука.

Ніобірське «Русское Слово» (за 18. с. м. 1919) помістило статтю виступу Оберчука, команданта київського округу за часів Керенського. Оберчук розбирає теперішнє положення на Україні, яке він називає несправедливим, бо неможливо прихилити з України Оберчука, який є українським Москалем, знає дуже добре Семена Петлюру, головного команданта всіх українських військ. Він пише про нього: «Петлюра — це сважу, що Петлюра в перших днях революції брав участь в роботі Української Центральної Ради в Києві. Підчас мирових переговорів в Берестові він був воєнним міністром України і вивав українській військ кріпко оборонити край і ставити опів ворогові. І гинте той, коли болять в очі, вивавши виступи війська, повели їх на Київ. Петлюра був змушений також забрати з фронту війська і вислати їх проти нових насильників, які бачили насильству Україну. Той же день вивавши мир, а не мечем, Україна під натиском більшовицької Української Центральної Рада поклікала Німців на Україну для піддержання порядку. Петлюра усильно вів боротьбу проти більшовицької влади, також проти Німців, коли остаточно побачив, що вони приїшли винити Україну».

Видати Оберчук згадує знаменитий вислів, що повелено Х. П. Радо Петлюра звинувачити в організації української армії, а коли в Німеччині була нова революція, він став на боці той армії, яка має на цілі винити Україну, українську республіку від ворогів.

«Тому мене далека представляється ся — лише дальше Оберчука — що та українська армія, котра стоїть тепер під командою Петлюри, це ділає не свій його приказ, є тим заперив національним ядром, котре треба піддержати і котре повинно привнести край до відраженню до літак германської війни. Я дозволяю сказати собі се мимо того, що задля порянкення з Петлюрою я був змушений остати округ (київський округ, де Оберчук був командантом), але не думаю, щоб такий совєт правління ухвалили мене від обов'язку командати військами округу».

«Не діяльність на се неперодична, є вистаки дозволено собі сказати, аби тільки вийшла ся, якими командами Петлюри, є військами, які стоїть на сторожі самостійної України».

АФОРИЗМИ.

Не заминай ся справами інших людей, а будеш мати менше клопоту.

Безінтересність є способом виготовляти тайні діла.

Не думай, що коли чоловік питає тебе о пораді, він в ділосності її потребує».

Дурень може знати, коли заперестати говорити, але мудрий знає, коли почати».

Мудрого вистачає одно добре слово.

